

Iskolde kvinder gik kun udenfor, når det var mørkt

Ingen anede først, at det var eftersøgte RAF-terrorister, der i to omgange slog sig ned nær landbyen Holm på Nordals. Ikke engang en vesttysk politimand, der holdt ferie tæt på dem. Men så klappede fælden.

Brigitte Mohnhaupt - »Havde adrig mødt to kvinder, der udstrålede sådan en kulde«. Arkivfoto

[oplæsning](#)

[resume](#)

Sønderborg. Ved årsskiftet 1977-1978 var størstedelen af den venstreekstremistiske terrororganisation Rote Armee Fraktion (RAF) samlet i et sommerhus på Nordals.

I Lønsømade vest for landsbyen Holm var RAF-terroristerne gået under jorden efter, at de havde haft et travlt efterår. »Deutscher Herbst« kalder man efteråret 1977, da PFLP, Folkefronten til Palæstinas Befrielse, kaprede et Lufthansa-fly parallelt med RAFs bortførelse af den tyske arbejdsgiverformand Hanns Martin Schleyer - der endte med at blive henrettet af RAF.

Ingen i lokalområdet anede, at det var militante ekstremister, der holdt til i Lønsmømade.

- Det fandt vi først ud af bagefter, da nogle af dem blev anholdt i 1982. De hilste ikke på os. Det var ikke noget med et høfligt »Guten Tag«, som tyskerne ellers er så flinke til. De værdigede os ikke et blik, når vi mødtes, fortæller Gunhild Vestergård Buciek, der var nabo til terroristerne.

Anholdt kort efter

I sensommeren 1982 opholdt tre af de mest fremtrædende RAF-terrorister sig igen i området. Denne gang camperede de i et telt, som de havde fået lov til at rejse i en have af en lokal landmand. De tre var Brigitte Mohnhaupt, Adelheid Schulz og Christian Klar.

Kun få måneder efter, den 11. november 1982, blev Brigitte Mohnhaupt og Adelheid Schulz arresteret ved et våbendepot tæt på Frankfurt am Main. Den 16. november blev Christian Klar fanget ved et våbendepot i Sachsenwald øst for Hamborg.

Hippiemiljøet

Gunhild Vestergård Buciek er pensioneret tysklærer og fortæller i en ny bog om de anonyme gæster på Nordals. »Da Aldous Huxley kom til Sønderborg« hedder bogen, der er udgivet af den kendte danske kunstner Claus Carstensen og bibliotekar Inger Enemark fra Kirke Hørup ved Sønderborg. Bogen er en samling af erindringer og mundtlige fortællinger af mennesker, der var aktive i Sønderborgs hippiemiljø i 1970erne.

Og hvordan kommer Claus Carstensen så ind i billedet her? Jo, den tidligere professor ved kunstakademiet i København voksede selv op i Sønderborg i årtiet og var også en del af byens hippiemiljø dengang.

Claus Carstensen har interviewet Gunhild Vestergård Buciek til bogen.

Mand var chokeret

- Vi anede ikke, hvem kvinderne var. De bevægede sig som regel kun ud af teltet efter mørkets frembrud, ofte for at bade i Lillebælt, fortæller Gunhild Vestergård Buciek til Flensborg Avis.

- Kvinderne havde en bil med Neumünster-nummerplader. Det var en gammel kasse, der holdt lige uden for haven. Min mand opsøgte dem en dag i haven, og da han kom tilbage efter mødet med dem, var han helt ligbleg. Da jeg spurgte ham, hvad der var galt, sagde han, at han aldrig havde mødt nogen, der udstrålede en sådan kulde. Han var næsten bange for dem, husker Gunhild Vestergård Buciek.

Hun slog det hen og lo: »Kan du ikke se, at to piger, der ligger i et så lille telt, er lesbiske. De bryder sig ikke om, at der kommer mænd ind i haven«.

Det slog ægteparret Buciek sig til tåls med. Men få dage senere så Gunhild Vestergård Bucieks mand, at en mand havde sneget sig underligt fra træ til træ inde i haven.

- Det var Christian Klar. Men det vidste vi jo ikke dengang, siger hun.

Adelheid Schulz - »Hende blev man næsten bange for«. Arkivfoto

Christian Klar var kæreste med Adelheid Schulz og blev senere gjort ansvarlig for mordet på den tyske rigsadvokat Siegfried Buback, Dresdner Bank-direktøren Jürgen Ponto og på Hanns-Martin Schleyer og dennes chauffør og tre livvagter.

- Det var meget underligt, at der med jævne mellemrum kom en tysk politibetjent og holdt ferie her i området. Han boede lige ved siden af RAF-terroristerne uden at vide, hvem de var, siger Gunhild Vestergård Buciek. Hvis betjenten og RAF-terroristerne havde mødt hinanden ved stranden eller købmanden, kunne fælden være klappet. Stort set alle tyskere kendte dengang RAF-ansigterne fra efterlysningsplakater - og da med garanti enhver politibetjent.

Ægtepar fik mistanke

Det var et ægtepar fra Hamborg, der anede uråd. Konens mistanke satte det tyske politi på sporet af Brigitte Mohnhaupt og Adelheid Schulz.

- Ægteparret kom hver hver sommer. Manden var lystfisker, og konen sad og strikkede. Dem snakkede vi ofte med. Da konen på et tidspunkt så de to piger, sagde hun til sin mand: »Das sind ja die RAF-Terroristen«. Manden slog det hen som »det rene vås«, husker Gunhild Vestergård Buciek.

Da ægteparret kom tilbage til Hamborg, fik konen alligevel overbevist manden. De ringede til politiet og fortalte, hvad de havde set. Da de så billederne af de to kvinder, var de ikke i tvivl.

- Det danske politi kom kort efter susende med en stor udrykningsstyrke herud på motorcykler. Men da var de alle tre lige taget af sted om morgenen, få timer forinden. De havde sat en flaske vin ved bonden som tak for at måtte campere i haven.

Politiet undersøgte grunden med metaldetektorer for at se, om der var gravet våben ned.

De fandt kun ølkapsler.

Claus Carstensen og Inger Enemark: Da Aldous Huxley kom til Sønderborg 256 sider, 240 kroner (Antipyrine).